

РЕШЕНИЕ

№ 143

гр. гр. Хасково, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Валентина Ж. Иванова

при участието на секретаря Ваня З. Кирева
като разгледа докладваното от Валентина Ж. Иванова Гражданско дело №
20215640102573 по описа за 2021 година

Предявени са от Т. Д. АТ., от гр.Хасково, против Регионална инспекция по околната среда и водите – гр.Хасково обективно кумулативно съединени искиове с правно основание чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от КТ – за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна и възстановяване на предишната работа, както и за заплащане на обезщетение за времето, през което ищцата е останала без работа за срок от шест месеца, считано от 04.11.2021г. до 04.05.2022г. в размер на 23 652.72 лева.

Ищцата твърди, че с Трудов договор № 851 от 13.08.2020г. била назначена след проведен конкурс на длъжността „Директор на РИОСВ гр.Хасково“. На 04.11.2021г., с връчена ѝ на същата дата Заповед № 1183/04.11.2021г. на Министъра на околната среда и водите, трудовият ѝ договор бил прекратен с основание чл.19а, ал.4, т.4 от Закона за администрацията. Намира, че заповедта била незаконосъобразна и не намирала опора в правното основаие, на което била базирана. Съгласно чл.19а, ал.4, т.4 от Закона за администрацията, могат да бъдат прекратени трудовите правоотношения без предизвестие от органа, който ги е назначил, на лица, които били изброени в същата правна норма. Счита, че тя не е от

този кръг лица, не била заемала длъжност от изброените в чл.19а, ал.4, т.4 от Закона за администрацията и не можел да ѝ бъде прекратен трудовия договор на това основание. Посочва се още в исковата молба, че съгласно нормата на чл.61, ал.2 от КТ и тълкуването ѝ в ТР № 1/30.03.2012г. по тълк. дело № 1/2010г. на ОСГК на ВКС, законът овластява по-горестоящия орган спрямо работодателя да сключва трудовите договори с лица, в чиито функции е включено и упражняването на работодателската власт, като трудово правоотношение се създава с предприятието, на което се предоставя работна сила, в случая РИОСВ Хасково. От друга страна, ответникът, по силата на чл.14 от Закона за опазване на околната среда имал качеството на юридическо лице. Именно по тези съображения в исковата молба била пасивно легитимираля ответника като такъв. Предвид изложеното, моли съда да постанови решение, с което да признае уволнението за незаконно и отмени като незаконосъобразна Заповед № 1183/04.11.2021г. на Министъра на околната среда и водите, да възстанови ищцата на заеманата от нея преди уволнението длъжност – „Директор РИОСВ Хасково“, както и да осъди ответника да ѝ заплати обезщетение за времето, през което е останала без работа поради това уволнение в размер на 23 652.72 лева за периода от 04.11.2021г. до 04.05.2022г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане. Претендира разноски.

Ответникът оспорва така предявените искове. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с твърденията на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори, че страните по делото са били в трудовоправни отношения, както и че ищцата е заемала длъжността „Директор на РИОСВ – Хасково“. Със Заповед № 1183/04.11.2021г. на Министъра на околната среда и водите трудовите правоотношения между тях са били прекратени. Като основание за прекратяване е посочена нормата на чл.19а, ал.2 вр. с чл.19, ал.4, т.4 от Закона за администрацията и чл.4, ал.2 от Правилника за устройството и дейността на регионалните инспекции по околната среда и водите.

Заповедта е връчена на ищцата срещу подпис на 04.11.2021г. и е породила своето действие. Посочени са и причините за това прекратяване, а

именно - по преценка на органа по назначаването, на основание чл.19а, ал.2 от Закона за администрацията.

От приетия като писмено доказателство по делото Трудов договор № 851/13.08.2020г. е видно, че ищцата е приела да изпълнява длъжността „Директор на РИОСВ-Хасково“, като е направено уточнение, че това е и мястото за престоиране на труда. Трудовият договор е сключен на основание чл.96, ал.1 във вр. с чл.70, ал.1 от КТ и чл.19а, ал.1 от Закона за администрацията вр. с чл.4, ал.2 от Устройствения правилник. С цитирания договор са били уредени всички задължителни реквизити, които следва да има всеки един трудов договор - място на работа, основно месечно трудово възнаграждение, продължителност на работното време, отпуск и т.н. Договорът е бил сключен за срок от 6 месеца до 13.02.2021г., т.е. със срок за изпитване, който срок е уговорен в полза на работодателя. След изтичането на уговорения срок трудовият договор не е бил прекратен и се е преобразувал в безсрочен такъв, по който въпрос страните не спорят.

Спорен остава между тях въпросът дали заеманата от ищцата длъжност до нейното уволнение попада в приложното поле на чл.19а, ал.2 по смисъла на Закона за администрацията, като няма спор, че съгласно чл.61, ал.2 от КТ и дадените указания с ТР № 1/2012г. на ОСГК на ВКС спорът е подсъден на Районен съд – Хасково.

По основния спорен въпрос съдът намира, че длъжността „Директор на РИОСВ – Хасково“ попада в приложното поле на чл.19, ал.4, т.4 от Закона за администрацията, а оттук и изводът, че трудовите правоотношения със заемащите такава длъжност могат да бъдат прекратявани на основание чл. 19, ал.2 от същия закон. Съдът намира, че директорът на РИОСВ е орган на изпълнителната власт, тъй като компетентността му произтича от дейността, която развива в посочената сфера на държавното управление, свързана с опазването на околната среда. Освен това ясно е, че тази дейност е възложена за изпълнение със специален закон - Закона за опазване на околната среда, в каквато посока е едно от изискванията на чл.19, ал.4, т.4 от Закона за администрацията. Не е без значение да се посочи също, че трудовият договор е бил сключен на основание чл.19а, ал.1 от Закона за администрацията и чл. 4, ал.2 от Правилника за устройството и дейността на РИОСВ.

В изложения смисъл съдът счита, че прекратяването на трудовите правоотношения с ищцата по чл.19 от Закона за администрацията, в т.ч. и посочените изчерпателно в чл.19, ал.4, т.4 еднолични органи на изпълнителната власт, техните заместници и членовете на колегиални органи, съгласно чл.19а, ал.2 от Закона за администрацията могат и следва да бъдат прекратявани без предизвестие от органа по назначаването, и то само по негова преценка. Не е необходимо органът по назначаването да излага мотиви за тази своя преценка, а е достатъчно само да спази реда. От друга страна, преценката, направена от органа по назначаването за целесъобразност, не подлежи на съдебен контрол.

Ето защо, съдът, след като по несъмнен начин установи, че ищцата е била назначена на длъжност, която попада в длъжностите, посочени в чл.19а, ал.1 от Закона за администрацията, за която пък е приложима разпоредбата на чл.19а, ал.2 от същия закон при прекратяване на правоотношението, то изводът е, че така извършеното уволнение с обжалваната заповед е законосъобразно, а предявените искове - неоснователни.

В този смисъл следва да се отхвърли предявения иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ. От тук и следващия извод за неоснователност на останалите обективно съединени искове по чл.344, ал.1, т.2 и т.3 от КТ. Работодателят, върху когото пада тежестта на доказване на всяко едно уволнение, в настоящия процес доказва наличието на материалноправните предпоставки за прекратяване на трудовия договор на ищцата на посоченото основание.

С оглед изхода на делото, следва да се уважи претенцията на ответника за заплащане на разноски в размер на 1239 лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Т. Д. АТ., ЕГН *****, от гр.Хасково, *****, против Регионална инспекция по околната среда и водите

– Хасково, с адрес – *****, искове с правно основание чл. 344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от КТ, а именно - за отмяна на Заповед № 1183/04.11.2021г. за прекратяване на трудовото й правоотношение, за възстановяване на заеманата от нея длъжност преди уволнението „Директор на РИОСВ – Хасково“, както и за заплащане на обезщетение за времето, през което е останала без работа поради това уволнение /от 04.11.2021г. до 04.05.2022г./ в размер на 23 652.72 лева, като - **неоснователни**.

ОСЪЖДА Т. Д. АТ., ЕГН *****, от гр.Хасково, *****, да заплати на Регионална инспекция по околната среда и водите – Хасково, с адрес – *****, направените по делото разноси в размер на 1239 лева, представляващи адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Хасково в двуседмичен срок, считано от датата на обявяването му – **14.03.2022год.**

Съдия при Районен съд – Хасково:/п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: Г.А.